

DECIZIE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă,
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Angelicăi Șuşu privind încasarea datoriei pentru serviciile de salubritate, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2016 prin care nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen pentru lichidarea neajunsurilor,

CONSTATĂ :

La 26 octombrie 2015, ÎM „INCASO” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Angelicăi Șuşu cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile de salubritate și dobânzii de întârziere.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că Consiliul municipal Bălți a emis decizia nr.4/4 din 19.06.2008 „Privind aprobarea tarifelor pentru evacuarea deșeurilor” fiind stabilit tariful pentru o persoană de 5,40 lei, și anume pentru persoanele ce locuiesc în fondul locativ amenajat și 11,40 lei și pentru persoanele ce locuiesc în casele individuale.

Afirmă că, Primăria municipiului Bălți în calitate de gestionar a dispus și investit ÎM „Terra Salubritate” SRL în calitate de operator, conform contractului nr.2 din 21.09.2012, de a presta servicii de salubritate ce constau în evacuarea deșeurilor menajere de pe teritoriul mun. Bălți.

Concretizează că, operatorul a prestat în mod continuu cantitativ și calitativ serviciile publice de evacuare a deșeurilor tuturor beneficiarilor/utilizatorilor de pe teritoriul mun. Bălți, inclusiv și pârâtei Șuşu Angelica la adresa mun. Bălți str. Krîlov 2, ap. 19, atribuindu-i cont personal pentru serviciile de salubritate prestate la această adresă, însă pârâta nu și-a onorat obligațiile pentru serviciile prestate, acumulând astfel o datorie în sumă de 404,60 lei.

Ulterior, operatorul prin contractul de cesiune din 16.08.2013, actul de predare - primire a creanțelor și factura de expediție a cesionat această creanță ÎM „INCASO” SRL.

Menționează reclamanta că, a remis pârâtei o reclamație prin care a fost informată că în caz de neachitare a datoriei va fi acționată în judecată, însă pârâta a ignorat reclamația.

Cere ÎM „INCASO” SRL, încasarea din contul Angelicăi Șuşu a datoriei pentru serviciile de salubritate în sumă de 404,60 lei, dobânzi de întârziere în sumă de 50,66 lei, cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Bălți din 22 februarie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 21 martie 2016, ÎM „INCASO” SRL a depus apel nemotivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel înaintate de ÎM „INCASO” SRL, s-a acordat apelantei termen până la data de 17.05.2016 ora 16.10 pentru a prezenta apelul motivat și dovada achitării taxei de stat în sumă 202,50 lei (f.d.73).

În motivarea soluției sale, instanța de apel a invocat prevederile alin. (1), art. 368 CPC și art. 3 din Legea taxei de stat, menționând că apelanta urmează să indice motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, probele invocate în susținerea lui, precum și dovada achitării taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 17 mai 2016 s-a restituit ÎM „INCASO” SRL cererea de apel depusă împotriva hotărârii Judecătoria Bălți din 22.02.2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, menționând că apelanta, fără motive întemeiate, în termenul stabilit de instanță, nu a lichidat neajunsurile indicate în încheierea Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2016.

Considerând ilegală încheierea instanței de apel din 29.04.2016, la 26 mai 2016 ÎM „INCASO” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu restituirea cauzei spre rejudecare.

În argumentarea recursului, recurenta a invocat ilegalitatea încheierii recurate considerînd-o neîntemeiată. Totodată, a menționat că încheierea instanței de apel din 29.04.2016 a fost adusă la cunoștința ÎM „INCASO” SRL la 17.05.2016, când a expirat termenul acordat de instanță pentru înlăturarea neajunsurilor.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL este depus în afara termenului de atac și urmează a fi respins ca tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

În același timp, intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale. Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

Potrivit materialelor cauzei instanța de recurs indică că, Curtea de Apel Bălți a emis încheierea de a nu da curs cererii de apel și de acordare a termenului pentru plata taxei de stat și prezentarea apelului motivat la 29.04.2016 (f.d. 73), fiind recepționată de către recurentă la 06.05.2016 (f.d. 75) iar cererea de recurs a fost depusă la 26.05.2016.

Astfel, Colegiul constată cu certitudine că încheierea Curții de Apel Bălți din 29.04.2016 i-a devenit cunoscută ÎM „INCASO” SRL la 06.05.2016, însă ignorând prevederile art. 425 CPC, a înaintat cererea de recurs în afara termenului de atac.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a încheierii judecătorești emise în instanța de apel și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. În hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărîrii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

Din considerentele menționate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎM „INCASO” SRL este depus în afara termenului de atac și urmează a fi respins ca tardiv.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 29 aprilie 2016, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „INCASO” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Angelicăi Șușu privind încasarea datoriei pentru serviciile de salubritate, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea